

ПСИХОЛОГІЯ ИЛИ НАУКА ЗА ДУШѢ-ТѢ.

Имало е чловѣцы, кои-то сѣ казвали, че нѣмало душѣ; други напротивъ това, кои-то сѣ вѣрвали, че има душа, нѣ за нейно-то сяществованіе сѣ ся съмнѣвали. Нѣ никому не е дошло наумъ да каже, че негова собственость нѣма, или че той както чловѣкъ да не сѣществува; зачто-то ако бы ся взяло, че е всичко само единъ сѣнь, то пакъ може нѣкога да бѣде, кой-то ще тоя сѣнь да сѣнува.

Мы познаваме, че насѣ има и че мыслимъ. Наше-то чувство още ни казва, че силѣ-тѣ сѣ коѣ-то мыслиме, не е въ наши-ты рѣцѣ или нозѣ, нежели въ нашиѣ-тѣ главѣ. Въ мозѣка по приликѣ-тѣ си сѣществува наша-та душа.

Что е направо душа, и гдѣ е тя наистини, това още никой незнае; мы познаваме само нейны-ты силы и чувствованіе сѣ дѣйствіа-то. Отъ спытъ знаемъ, че душа-та непрѣстано дори и въ самый сѣнь работи. Доклѣ е чловѣкъ живѣ, всякога той глѣда, мысли, усѣща, и захтѣва, и така всичкы-ты промѣненія безпрѣстанно въ неговѣ-тѣ душѣ стоятъ.

— Наука, коя-то разказва, какъ стоятъ всичкы промѣненія, кои сѣ и каквы сѣ, нейны-ты